

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/375/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512201611
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512201611.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu : Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Prievozská 6/A, IČO: 35 697 270, proti žalovanej : M. E., R. I. XXX/XXX, G., za účasti vedľajšieho účastníka : Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Advokátska kancelária, Stropkov, Nám. SNP 7, IČO: 35 510 722, o 1.360,15 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 8C/101/2012-114 z 8.4.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 628,21 € s 9 % ročným úrokom až do zaplatenia do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti čo do výšky 546,12 € zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O zastavení konania v časti čo do výšky 546,12 € rozhodol s poukazom na ust. § 96 O.s.p.. Keďže žalobca v tejto časti zoberal žalobu späť písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 31.3.2013 v časti o 546,12 €.

O povinnosti žalovanej zaplatiť zostatok istiny t.j. 628,21 € s prísl. rozhodol s poukazom na ust. § 23a zák. č. 634/192 Zb., § 2 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z., § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., § 52 ods. 1,2 OZ, § 53 ods. 1,2,4 písm. k/ ods. 5 OZ, § 544 ods. 1 OZ a § 43 ods. 1,2,3 písm. c/, ods. 5 zák. č. 610/2003 Z.z. a § 42 ods. 1 písm. a/ cit. zák.. Mal za preukázané, že žalovaná porušila podmienky zmluvy, riadne a včas nezaplatila faktúry za poskytnuté hlasové a nehlasové služby, preto v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú.

Vzhľadom na to, že pôvodne bol vo vzťahu k žalovanej bol uplatnený nárok vo výške 1.360,15 €, čo do výšky 794,93 € žalobca zoberal žalobu späť, v tejto časti bolo konanie zastavené a vo zvyšnej časti, t.j. 628,21 € bola žalovaná neúspešná, mal za to, že v časti, v ktorej sa rozhodovalo o zastavení konania, vznikol nárok žalovanej v súlade s § 146 ods. 2 O.s.p. na náhradu trov konania, táto si však náhradu neuplatnila. Náhradu žiadal iba vedľajší účastník. V druhej časti v ktorej sa prejednával nárok na zaplatenie istiny vo výške 628,21 € bola žalovaná neúspešná, preto žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa však nepriznal účastníkom náhradu trov konania vzhľadom na ust. § 150 O.s.p.. Ako dôvody osobitného zreteľa videl v charaktere a výsledku tohto sporu, kde žalovaná v časti je úspešná, a to isté sa týka aj žalobcu. Uzavrel, že vedľajšiemu účastníkovi vznikne právo na

priznanie náhrady trov konania, ak len za predpokladu, že toto právo vzniklo aj účastníkovi konania, na strane ktorého v konaní vystupoval. Žalovanej, na strane ktorej vedľajší účastník vystupoval, náhrada trov konania nebola priznaná a nedospel k záveru, že by boli na strane vedľajšieho účastníka na priznanie trov tohto konania.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka napadol včas podaným odvolaním vedľajší účastník. Navrhol zmeniť uznesenie v napadnutej časti tak, aby žalobca bol zaviazaný nahradiť mu trovy konania. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Poukazoval na to, že nárok žalobcu pozostával z dvoch samostatných nárokov. On ako vedľajší účastník nenamietal časť uplatneného nároku čo do výšky 628,21 € s prísl. za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Mal za to, že pôsobil v tomto spojenom konaní o dvoch samostatných nárokoch len vo vzťahu k zmluvnej pokute, ktorá už bola súdmi judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka. V konaní je odlišný subjekt než je žalovaný, na strane ktorého vystupuje. Poukazoval na ustálenú súdnu prax rozhodnutia najvyššieho súdu publikované pod R 28/1970 a R 53/1993, na stanovisko NS SR zaujaté v uznesení sp. zn. 4M Cdo 20/2010, z obsahu ktorých vyplýva, že ak ide o samostatné čiastkové nároky, s touto samostatnosťou treba počítať aj pri rozhodovaní o trovách konania. Uplatnené nároky nestrácajú charakter samostatnosti a táto okolnosť musí byť premietnutá aj do rozhodnutia súdu o náhrade trov konania.

Výroky rozsudku, ktorým v časti žalobe (čo do výšky 628,21 € s prísl.) bolo vyhovené, v časti v ktorej konanie (čo do výšky 546,12 €) bolo zastavené a vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej sa stali právoplatnými (§ 206 ods. 2 O.s.p.), preto nemohli byť v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že konštatoval, že v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, t.j. o 749,93 € s prísl., vychádzajúc z § 146 ods. 2 O.s.p. (správne § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.), by mala nárok na náhradu trov konania žalovaná, keďže žalobca zavinil zastavenie konania. V prevyšujúcej časti, čo do výšky 628,21 € s prísl., žalovaná bola neúspešná, v tejto časti má nárok na náhradu trov konania žalobca.

Z ust. § 93 ods. 1,4 O.s.p. vyplýva právo vedľajšieho účastníka vstúpiť do konania. Takýto vstup je možný do konania začatého na návrh, pričom žalobca má možnosť v takomto návrhu uplatniť aj viac samostatných nárokov. Konanie o všetkých takýchto nárokoch je vždy iba jedným spoločným konaním (nejde teda o osobitné konanie ohľadne každého samostatného nároku) a pokiaľ vedľajší účastník vstúpil do takéhoto konania, vykoná tým procesný úkon, na základe ktorého sa stane účastníkom tohto konania ako takého. Niet oporu v žiadnom zákonom ustanovení pre záver o možnom vstupe vedľajšieho účastníka iba do konania ohľadne niektorého z nárokov. Jednotlivé procesné úkony v rámci takéhoto konania sa stále vykonávajú iba v rámci celého konania bez ohľadu na to, koľko samostatných nárokov je jeho predmetom. Pokiaľ teda vedľajší účastník vstúpil do konania, vstal sa týmto vedľajším účastníkom pre celé konanie.

Z procesnej úpravy postavenia vedľajšieho účastníka vyplýva, že tento kopíruje konečný úspech, resp. neúspech v konaní účastníka, na strane ktorého vystupuje. Pokiaľ nevznikol nárok na náhradu trov konania účastníkovi, na strane ktorého vystupuje, nevznikol nárok na náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi.

V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, bolo rozhodnuté o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uvedený výrok nadobudol právoplatnosť. Je teda zrejmé, že žalovanej, na strane ktorej vedľajší účastník vstúpil

do konania, nevznikol nárok na náhradu trov konania. Preto nemohol vzniknúť nárok na náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako už bolo vyššie uvedené ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania by mal účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, v danom prípade žalobca. Tomuto však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne preukázateľne trovy nevznikli, preto mu nemohli byť priznané. Vedľajší účastník nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.